

ת"פ 15568/04/19 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד ואעד מוסא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15568-04-19 מדינת ישראל נ' מוסא
ת"פ 61503-07-20 מדינת ישראל נ' מוסא

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד טל נעים
נגד הנאשם:		ואעד מוסא באמצעות ב"כ עוה"ד אבו עאמר

גזר-דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בשני כתבי-אישום כדלקמן:

במסגרת ת"פ 15568-04-19, בעבירות של פריצה לרכב לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 וחבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.

בתאריך 9.1.18 הגיעו הנאשם ואחרים אל מקום חנייתה של משאית ברמלה, כמתואר בעובדה 1. **הנאשם ואדם נוסף ירדו מן הרכב, נגשו אל המשאית ופרצו אליה. הם נכנסו אליה, ניסו להניעה, אך מיד כאשר האזעקה החלה לפעול, נמלטו השנים מן המקום.**

במסגרת ת"פ 61503-07-20, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961, נהיגה פוזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ושימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413 וסיפא לחוק הנ"ל.

בתאריך 12.9.19 **נהג הנאשם בלא רישיון נהיגה, ברכב הנושא לוחית זיהוי משוכפלת, השייכת לרכב אחר. באותן נסיבות, הבחין בו שוטר, נסע אחריו והורה לו לעצור. הנאשם לא ציית להוראתו, החל בנסיעה מהירה, עבר לנתיב הימני וגרם לרכב שהיה בנתיבו לבלום בלימת חרום. בהמשך, עלה על שול הכביש, נסע במהירות, פגע**

במעקה הבטיחות, עד אשר נעצר במחסום שהוקם.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות בהן פשע הנאשם הן מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים והשימוש בהם ללא רשות, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה ומהשימוש ברכבים ללא רשות, מניעת הנזק הכלכלי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות בתופעה הקשה, וכן מניעת הסיכון הנובע לציבור מנהיגת רכב ללא רישיון נהיגה. בנוסף, מניעת הסיכון לשלומם וביטחונם של עוברי הדרך בכלל והשוטרים נוכח נהיגתו הפזיזה, של הנאשם.

לאור התכליות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע, עקרון ההלימה, העובדה כי מדובר ב"כמכת מדינה" ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכל כתב-אישום בנפרד (יישום הלכת ג'אבר), הינו כפי שעתרה לו המאשימה, כלומר בין 8 - 18 חודשי מאסר.

אפנה אל גזר הדין הבאים בשינויים המחויבים:

רע"פ 9269/17 **אבו עישה נגד מדינת ישראל** (15.1.18): גניבת רכב, נהיגה בפסילה, ניצל את העובדה כי הרכב הושאר מונע ובעליו עזב אותו, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור, **תסקיר חיובי**, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2054/18 **רבאיעה נגד מדינת ישראל** (12.3.18): גניבת רכב, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר, ללא עבר פלילי, תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7577/17 **נסיראת נגד מדינת ישראל** (24.12.17): נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל - **11 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2011/10 **בדרן נגד מדינת ישראל** (10.2.10): גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1052/17 **ג'ברין נגד מדינת ישראל** (24.1.17): גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד יחיא** (2.1.15) נדון נאשם, **בעל עבר פלילי**, אשר גנב **שלושה רכבים ל - 34 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית. בית-המשפט המחוזי שב והפנה לפסיקת בית-המשפט העליון, אשר קבע מדיניות "ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל"מכת מדינה"... עוד נקבע כי ככלל, **מן הראוי להטיל במקרים אלה עונשי מאסר משמעותיים...**"

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13): הנאשם נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל** בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13): הנאשם נדון בגין גניבת רכב ל - **12 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 **נאתי נגד מדינת ישראל** (19.9.17): גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות חמורות מתחום עבריינות הרכבים, ותחום עבריינות זה **הוכרז כ"מכת מדינה"** המחייב ענישה מחמירה, אשר בכוחה להרתיע את היחיד, אך בעיקר את הרבים, כדי להדביר את התופעה העבריינית הקשה, כך שיהפוך אותה לבלתי כלכלית, ובאופן שישתלב במגמת החמרת הענישה בתחום עבריינות זה.

באירוע הראשון, **פרץ הנאשם בצוואת חדא עם אחרים למשאית**, ניסה להניעה ורק השמעת האזעקה מנעה את השלמת הגניבה, ואילו באירוע השני עשה הנאשם שימוש ברכב ללא רשות, כמתואר בעובדות ונהג בו ללא רישיון תוך שהוא **נוהג בו בפזיזות המסכנת את שלום ציבור עוברי הדרך**.

דנים אנו **בשני אירועים נפרדים** - הראשון בינואר 2018 והנאשם שב וביצע עבריינות דומה נשוא כתב האישום השני בחודש פברואר 2019. **כלומר, אין מדובר בנאשם שביצע עבריינות שהיא בגדר מעידה חד-פעמית**.

החבירה יחד, המתוארת באירוע הראשון מוסיפה נופך של חומרה למעשה והיא מלמדת על תכנון מוקדם באופן המחייב הטלת ענישה מרתיעה.

כאמור, עבריינות מתחום הרכב הפכה מכת מדינה, ובעניין זה איני נדרש לנתונים או לסטטיסטיקה מיוחדת, משום שלפחות בתחום הגאוגרפי שעליו אני אחראי בבית-משפט זה, יש לומר כי **זוהי תופעה נפוצה ביותר, הנמצאת במגמת עלייה**, שכן כמעט בכל יום "מוקד" פלילי, אני נדרש לגזור את דינו של נאשם אשר ביצע עבריינות רכב ברמת חומרה כזו

או אחרת, וכאשר פוגשים בתופעה עבריינות כה נפוצה, אין להתעלם ממנה ועל בית-המשפט מוטל לגדור את הפרצות בענישה בעל משקל.

הנאשם נשלח אל שירות המבחן לקבלת חוות דעתו והתקבלו שני תסקירים, כדלקמן:

הראשון, מחודש פברואר 2021, תאר את תולדות חייו: זהו נאשם צעיר, בעל 12 שנות לימוד, שבדרך כלל עבד לפרנסתו, נשוי, אב לשני ילדים קטינים, אשר חי חיים הישרדותיים, התמודד ומתמודד עם קשיים, עם משברים, רגשיים שונים, אשר ביצע את המעשים נוכח קושי כלכלי ורצונו להפיק רווח כלכלי מהיר, שהביע צער על מעשיו - נסקרו גורמי הסיכון והסיכוי והתבקשה דחייה כדי לברר אפשרות שיקומית.

השני, מחודש מאי 2021 עדכן כי הנאשם ערך מאמצים להגיע לפגישות עם שירות המבחן, ערך מאמצים להתרחק מאורח החיים השולי שהיה מנת חלקו, אך הרושם הוא כי הוא נעדר כל בשלות להשתלב בהליך טיפולי-שיקומי, **ולפיכך בסופו של יום לא נמסרה המלצה שיקומית.**

זהו נאשם בעל עבר פלילי, מאוחר לביצוע העבירות דנן, הכולל הרשעה מתאריך 8.6.20 מתחום עבירות הרכב (במ/1) שנעברה בחודש מרץ 2019. בגין הרשעה זו נדון הנאשם ל - 7 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אשר כפי שיפורט בהמשך **לא הושלמו.**

אפנה בעניין זה לגזר-הדין (במ/2) המלמד, כי **בתאריך 26.3.19** הגיע הנאשם יחד עם נאשם נוסף לרכב שחנה ברחובות. **השניים נפצו את חלון הרכב, פתחו את הרכב, חיברו מחשב לרכב, ואז התקבלה אצל בעל הרכב הודעה מאת חברת איתורן, הוא יצא לכיוון רכבו וכך סוכלה גניבת הרכב.** תשומת הלב לכך, שכבר במסגרת גזר-דינו זה קבע בית-המשפט מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר עד 22 חודשי מאסר בפועל.

כלומר, רצף שני כתבי-האישום העומדים לדיון בפניי, יחד עם ההרשעה המאוחרת מלמדים, כי מדובר **בנאשם חזרתי,** אשר שב ומבצע עבריינות מתחום עבירות הרכב, הגם שמדובר בתקופת זמן תחומה.

יצוין, כי הנאשם עצמו, מטעמיו שלו, בחר שלא לצרף את התיקים הנדונים בפניי למסגרת גזר-הדין הנ"ל.

שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה אלו שנמסרו בעת הטיעון לעונש (עמוד 20 שורה 25), את העובדה, כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 1996, בעל משפחה ושני ילדים קטינים, שיוותרו תקופה בלא דמות אב, אשר הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי ניכר. ואולם, היה על הנאשם עצמו לחשוב על טובת ילדיו הקטינים בטרם ביצע את מעשי העבריינות, ונראה שבסופו של יום הוא זה שבחר באפיק הפלילי, בלא אופק שיקומי על פני טובתו וטובת משפחתו וילדיו הקטינים.

שקלתי את מועד ביצוע העבירות, כפי שתיארתי לעיל, **אולם משך הזמן מעת ביצוע העבירות ועד כה, אינו רובץ לפתחה של המאשימה**, אשר הגישה את כתבי האישום בפרקי זמן סבירים ביותר, ואילו חלוף הזמן רובץ לפתח הנאשם, משום שהוא תועל כדי לאפשר לו להציג הליך שיקומי מוכח, אשר הכזיב.

הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות השירות בכדי לקבל את חוות דעתו ותחילה נמסרה חוות דעת שלפיה הנאשם **אינו מתאים לבצע עבודות שירות נוכח תפקודו הלקוי בעבר** בעת שהוטלו עליו עבודות שירות בגין התיק דלעיל. כמתואר בחוות הדעת, **עזב הנאשם את העבודה מבלי להודיע - הוא הוזרז ולבסוף הופקעה מנהלית יתרת הימים למאסר בפועל ממש**. למרות זאת, נעשה ניסיון נוסף לבחון את שילובו לביצוע עבודות שירות, והתברר כי הנאשם **לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות, ולפיכך אין בפני חוות דעת חיובית** בדבר כשרות לביצוע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

מעבר לכך, יצוין, כי הנאשם אינו ראוי לביצוע מאסר בדרך שכזו והתנהלותו מול הממונה רק מוסיפה נופך של שכנוע למסקנה זו. אין חולק כי ענישה של מאסר בפועל הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות הינה ענישה בעלת אופי שיקומי היאה, בדרך כלל, למי אשר עלו על דרך שיקומית ואין זה המצב בעניינו של הנאשם העומד לדיון בפניי.

זהו נאשם, אשר לא אחז בהזדמנות אשר ניתנה לו הן מול שירות המבחן והן מול הממונה על עבודות השירות ואין לו אלא להלין על עצמו.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל - זוהי בעיניי עמדה סבירה ביותר בנסיבות, ואילו הנאשם עתר להטיל עליו ענישה צופה פני עתיד, שלטעמי הינה ענישה מקלה, קיצונית מאוד, בלא כל צידוק ענייני לחריגה ממתחם הענישה.

אני סבור, כי הגיעה העת להבהיר לנאשם זה את חומרת מעשיו בענישה מחמירה בדרך של מאסר בפועל באופן הנושק לעתירתה של המאשימה, שכאמור היא סבירה בנסיבות ומשקללת היטב את כלל השיקולים דלעיל.

ד. תוצאה:

לאור על האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו בשני התיקים (9.1.18 - 14.1.18 + 12.2.19 - 13.2.19) או כפי רישומי שב"ס, ולשם ריצוי עונשו יתייצב הנאשם בתאריך 1.8.22 בשעה 09:00 בבית הסוהר "הדרים" כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות. עד למועד התייצבותו לריצוי עונש המאסר ימשיכו לחול תנאי השחרור, הערבויות וכן ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון (אם קיים ברשותו) ועם התייצבותו לריצוי עונשו יבוטלו.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון, או את יתרת העבירות בהן הורשע, שאינן מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים. שני התיקים סגורים.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, במעמד הצדדים.